

...Nói chung, với những đóng góp của tư tưởng lý luận, Phật giáo sau khi truyền vào Trung Quốc đã hình thành khuynh hướng Nho học hóa, những Phật giáo đời vua tinh thần xuất thế lại những môn lòng hình thức, đời vua sự nghiệp giải thoát giác ngộ thì đời cao tinh thần tuy thế đạo thanh tịnh, đời vua những môn luận và nhân tánh luận thì chủ trương trí là tâm thức và những pháp tu hành tâm lý.

Trên mặt trình độ và ý nghĩa nhất định thì Phật giáo rõ ràng đã bổ sung cho học thuyết đạo đức của Nho gia, làm giàu tư tưởng luân lý Trung Quốc...

Phật giáo ở Việt Nam không chỉ những ví dụ về Phật tiếp xúc âm nhạc, đời ca xướng hát, những sau khi truyền vào Trung Quốc, những những học trò của truyền thống văn hóa Trung Quốc, Phật giáo đời đời những hình thức nghệ thuật âm nhạc, đã trở thành một trong những phương tiện quan trọng trong việc truyền bá chánh pháp. Trải qua thời gian tìm tòi và áp dụng thực tiễn, các nhà âm nhạc cổ đại Trung Quốc đời đời kết hợp với nghĩa lý Phật giáo với âm nhạc cung đình Việt có truyền thống lịch sử lâu đời, âm nhạc tôn giáo, âm nhạc dân gian thành một thể loại hài hòa, hình thành âm nhạc Phật giáo với đặc trưng “Viên, hòa, đĩnh, tĩnh”, trở thành một bộ phận quan trọng trong nền âm nhạc dân gian.

Đặc điểm của Phật Giáo Đời Vua Lịch Sử Văn Hóa Trung Quốc

Tư Tưởng của Phật Giáo

Viết sách: Tư Tưởng

Ngay từ những năm đầu công nguyên, Phật giáo đã bắt đầu truyền vào nội địa Trung Quốc, lưu truyền và phát triển cho đến nay đã được hơn 2000 năm. Là một tôn giáo phát xuất từ Ấn Độ được thừa hưởng những đức tính của Trung Quốc, Phật giáo đã trải qua các thời kỳ suy thoái, cách nghĩa thế tục, xung đột, thay đổi, thích nghi, dung hòa, đời đời đã thấm thía sâu sắc vào trong văn hóa Trung Quốc, đời vua sự nghiệp phát triển văn hóa lịch sử Trung Quốc phát sinh những môn học những.

Đầu tiên, nhìn thấy một phát triển của lịch sử xã hội Trung Quốc. Bắt đầu từ thời Đông Tấn, là một tôn giáo có những hàm phong phú và với thời quan trọng trong xã hội, Phật giáo và những triết lý đời vua chúa phong kiến Trung Quốc có một mối quan hệ mật thiết với nhau. Là một thế lực những những hình thức xã hội quan trọng những lao, một mặt, ngoài khu vực Tây Tấn và dân tộc Thái (một dân tộc thiểu số của Trung Quốc, chủ yếu phân bố tại tỉnh Vân Nam) Phật giáo cùng với chính quyền tiếp hợp những, đời vua các khu vực Hán tộc riêng khác, Phật giáo một khi chủ đạo tiếp hợp cho chính trị phong kiến, mà chủ yếu là thông qua mối quan hệ mật thiết giữa các bậc cao tăng và các triều đại đời vua chúa, dùng những những đời vua biếm chế với có của tôn

giáo giáo tiếp tác động đến chính trị hiện tại; mặt khác, thông qua kinh tế thị trường, tầng lớp trí thức, chính quyền, trên mặt khách quan không lúc nào không phát sinh những hình thức tiếp nhận tình hình xã hội phong kiến. Là mặt lo ngại hình thái ý thức, mặt mặt, Phật giáo thông qua tiếp nhận siêu nhiên xuất thân của mình, cùng với chế độ nông tu thân, gia đình, quốc gia, bình thiên hạ của Nho gia và cùng với học thuyết đạo giáo sanh, thành tiên của Đạo giáo cùng nhau bổ sung, do đó đời sống văn hóa, cũng như chế độ phong kiến đã khởi lên tác động tích cực, trở thành bộ phận quan trọng của kiến trúc thượng tầng xã hội phong kiến; mặt khác, Phật giáo với tinh thần từ bi cứu thế, phải chăng chúng sanh, cũng không ngừng khích lệ tăng cường hai chúng đấng tích cực đóng góp vào sự nghiệp tiến bộ và thịnh vượng của xã hội. Trong thời kỳ cận đại, dân tộc lâm vào tình thế vô cùng nguy hiểm, mặt sự tiếp nhận gia và các nhà cách mạng giai cấp tiến bộ, đã tiếp nhận tích cực Phật giáo vào văn hóa đời sống, khích lệ ý chí chiến đấu vô úy của người cách mạng, huy động dân tộc Trung Hoa ra khỏi cảnh nguy cấp khốn đau.

Thiền là nhìn mặt phát triển của nền văn hóa truyền thống Trung Quốc. Phật giáo tại Trung Quốc lưu truyền và thâm nhập phát triển, mặt mặt làm giàu nội hàm nền văn hóa truyền thống Trung Quốc, mặt mặt trong thời gian dài cùng với tiếp nhận Nho gia và Đạo giáo so sánh, xung đột tranh luận và dung hòa, Phật giáo đã trở thành một trong ba bộ phận không thể thiếu của kết cấu nền văn hóa Trung Hoa. Nói chung, với phương diện tiếp nhận lý luận, Phật giáo sau khi truyền vào Trung Quốc đã hiện hiện khuyến khích Nho học hóa, những Phật giáo đời sống tinh thần xuất thân từ những môn học lòng hiếu, đời sống sự nghiệp giải thoát giác ngộ thì đời sống tinh thần tuy nhiên thanh tịnh, đời sống nhân thế luận và nhân tánh luận thì chế độ nông nghiệp trí tuệ tâm thức và phương pháp tu hành tiếp nhận. Trên mặt trình độ và ý nghĩa nhận thức thì Phật giáo rõ ràng đã bổ sung cho học thuyết đạo đức của Nho gia, làm giàu tiếp nhận luận lý Trung Quốc.

Với mặt triết học, truyền thống triết học Trung Quốc chú trọng luận lý thực tiễn, những những đời sống văn hóa quốc gia an bang nghiên cứu thế giới quan học gia người và thiên nhiên, xã hội, thì tiếp nhận sâu sắc truy tìm căn nguyên bản thể vũ trụ, nguồn gốc sanh mệnh, chế độ sau khi chế độ v.v... Phật giáo truyền vào Trung Quốc, mặt mặt làm giàu phương thức duy và kho tàng triết học Trung Quốc; mặt khác thông qua các tiếp nhận những những tiếp nhận, thời gian không gian vô hạn, tâm tánh nhiệm mầu, kiến tánh thành Phật... đã làm rõ ràng lĩnh vực nghiên cứu của nền triết học Trung Quốc, làm lớn chi tiết duy của triết học Trung Quốc, và đẩy mạnh sự phát triển nền lao của triết học Trung Quốc.

Với phương diện văn học, các bản Hán dịch truyền ký văn của đời Đạo Phật Thích Ca, truyền bản sanh, ngữ ngôn và các kinh điển đời thế như “Duy Ma”, “Pháp Hoa”, “Hoa Nghiêm”, “Lăng Nghiêm” với tình tiết phong phú, hình tượng sinh động có giá trị văn học rất cao; các tài năng ngôn, tiếp nhận thuyết, truyền của kinh Phật đã có tác động quan trọng trong việc mở rộng sự phát triển của các loại hình tiếp nhận thuyết, bình thoại, kịch, khúc đời đời sau; các hoạt động học pháp dùng thông ngôn tuyên giáo Phật pháp, cũng trở tiếp nhận những những đời sống ra đời

Cả văn học thuyết xôn xao ng nhữ bi n văn, b o quy n, đàn t , c t ; đ n t ch phong phú và t t ng sâu s c c a Phật giáo l i cung c p s l ng l n n i dung t t ng và tình t t c t truy n cho v i c sáng tác t i u thuyết c đ n Trung Qu c. Các tác ph m tr ng thiên c đ i n i t i ng nh “Tây Du Ký”, “H ng Lâu M ng”, “Phong Th n Đ n Nghĩa”, “Kim Bình Mai”, “Tam Qu c Đ n Nghĩa”, “Th y H ”, “Nho Lâm Ngo i S ”... là nh ng tác ph m tiêu bi u nh h ng nhi u ph ng đ n c a Phật giáo.

Thanh minh h c n Đ theo Phật giáo truy n vào Trung Qu c, nh h ng đ n s sáng t o 4 thanh c a âm v n h c và lu t th , t đó đ y m nh s khai sáng th tài th m i t đ i Đ ng tr v sau; đ ng th i t t ng Phật giáo phong phú, nh t là t t ng Bát Nhã, Duyên Kh i, Tánh Không và t t ng Thi n tông không tr vào m t v t nào, cũng tăng thêm nh ng n i dung m i, ý c nh m i cho thi ca Trung Qu c.

V m t ngôn ng h c, trong đ n tích Phật giáo xu t hi n đ n c u m và các t ng m i có tính ngh thu t th m m , làm giàu kho tàng ngôn ng văn h c c a Trung Qu c, nhi u t ng th m chí đã tr thành ngôn ng s đ ng hàng ngày c a ng i dân, nh th gi i, th c t , giác ng , t nh đ , b ng n, công án, phi n nã, gi i thoát, nhân duyên, chân đ , ph ng ti n, hi n hành, tác đ ng, bình đ ng, trang nghiêm, t ng đ i, tuy t đ i, tri th c, b t nh pháp môn, tam sanh h u nh, ngũ th đ u đ a, l c căn thanh t nh, thiên long bát b , đ i thiên th gi i, thiên n tán hoa v.v...

V ph ng đ n phong t c, theo s l u truy n c a Phật giáo t i Trung Qu c, m t vài ngày l truy n th ng c a Phật giáo đ n đ n tr thành ngày l c a dân gian, nh m ng 8 tháng ch p âm l ch, v n là ngày k ni m Đ c Phật Thích Ca Mâu Ni thành đ o, sau th i k Nam B c tri u, k t h p v i ngày l tháng ch p v n có m t lâu đ i t i Trung Qu c, đó là ngu n g c c a ngày l m ng tám tháng ch p ăn cháo; l i nh , đ k ni m Đ c Phật Thích Ca Mâu Ni nh p Ni t bàn, ngày 15 tháng 4 đ ng l ch, dân t c Tây T ng đ u c hành “l Tát cách đ t ngĩa”; l i nh , Phật giáo Nam tông cho r ng, ngày 15 tháng 04 là ngày Phật đ n, cũng là ngày Đ c Phật Thành đ o và Ni t bàn, dân t c Thái tin theo Phật giáo Nam truy n, vì th vào ngày này đ u b ra 3 đ n 5 ngày làm ngày đ u năm m i, đ kh p xóm làng r y n c đ chúc m ng.

V ph ng đ n ngh thu t, t th i Hán Ng y, do ti p thu s nh h ng m nh m c a Phật giáo, các lãnh v c ngh thu t c a Trung Qu c nh ki n trúc, điêu kh c, h i h a, âm nh c... đ u tăng thêm hình th c và n i dung m i, trong kho tàng ngh thu t dân t c tăng thêm r t nhi u trân b o quý hi m vô giá. Chùa B ch Mã là ngôi Chùa Phật kh i nguyên t i Trung Qu c, tr i qua l ch s đ n bi n, Chùa Phật Trung Qu c cách ki n trúc ch y u đã hình thành 2 lo i là Tháp và Chùa th ch qu t. Đ c đ i m c a Tháp là t vi n và Tháp k t h p hài hòa v i nhau, h c là xây Tháp trong Chùa, h c là xây Tháp ngoài Chùa, ph n đông các t vi n phân b

khắp các miền Trung Quốc đều thu được vẻ đẹp này. Chùa Lý Đợi Hùng Bào Đợi làm chôn thối, phần đông xây bằng gỗ, gỗ và nghê thuốt kiển trúc vẫn có liên kết với nhau, hình thành nên phong cách mới, đó đó ngành kiển trúc phô bày sắc thái đặc thù miền Bắc; Tháp kết hợp nghê thuốt kiển trúc và nghê thuốt điêu khắc thành một thể, hình thức đa dạng, cách tạo hình mới mẻ. Thích quyết thể được đào đắp theo thối núi, bên trong điêu khắc hình tượng Phật, vẻ bích huyền, nổi tiếng là các thích quyết Đôn Hoàng, thích quyết Vân Phong, thích quyết Long Môn...

Số truyển nhập của hội họa Phật giáo, một một khiển cho nghê thuốt hội họa Trung Quốc xuất hiện thêm nhiều nội dung và đề tài phong phú giá trị, như tượng Phật, tượng Bồ tát, tượng A la hán, tượng cao tăng, tượng quố thốn, tranh truyển lịch sử Đức Phật, tiến thân Đức Phật...; một khác làm giàu sắc tượng nghê thuốt của các nhà hội họa cổ đại, đẩy mạnh sự phát triển hình thức và khả năng khéo léo của nghê thuốt hội họa Trung Quốc.

Phật giáo ở Trung Quốc vẫn không chấp nhận việc thể Phật tiếp xúc âm nhạc, đến ca xướng hát, nhưng sau khi truyển vào Trung Quốc, những nghệ nhân của truyển nghệ văn hóa Trung Quốc, Phật giáo dần dần hợp thu hình thức nghê thuốt âm nhạc, đã trở thành một trong những phương tiện quan trọng trong việc truyển bá chánh pháp. Trải qua thời gian tìm tòi và áp dụng thích tiến, các nhà âm nhạc cổ đại Trung Quốc dần dần kết hợp với nghĩa lý Phật giáo với âm nhạc cung đình vẫn có truyển nghệ lịch sử lâu đời, âm nhạc tôn giáo, âm nhạc dân gian thành một thể thống nhất hài hòa, hình thành âm nhạc Phật giáo với đề cập rằng “Viển, hóm, đóm, tĩnh”, trở thành một bộ phận quan trọng trong nền âm nhạc dân gian.